

19. Je třeba zvýšit **srovnatelnost hodnocení** žáků ve školách (podle OECD se hodnocení liší, známky v jedné škole neodpovídají stejným známám v jiné škole).
20. Je třeba zvýšit **využívání** tzv. **formativního** hodnocení (využívání hodnocení jako zpětné vazby umožňující reagovat na vzdělávací potřeby žáků a podporovat další vývoj učení), i když jeho zavádění je náročnější, protože je při něm důraz kladen na komunikaci učitele se žákem a na využití slovního hodnocení na úkor „tradičního“ významu známek.

Poslední okruh otázek byl zaměřen na hodnocení žáků, na jeho srovnatelnost a na využívání sumativního a formativního hodnocení.

Z odpovědí respondentů je zřejmá silná podpora návrhu na zvýšení srovnatelnosti hodnocení žáků ve školách (podle OECD se hodnocení liší, známky v jedné škole neodpovídají stejným známám v jiné škole).

Tento návrh má velmi silnou podporu ředitelů i učitelů (přes 80 %) a zjištění je v souladu s anketním šetřením provedeným v průběhu veřejné diskuse. Zůstává ale velmi důležitou otázkou, do jaké míry se jedná o reálně uskutečnitelný a užitečný krok, protože v rámci diskusí během seminářů účastníci naopak vyjadřovali obavy z dopadů některých opatření a upozorňovali na obtížnou proveditelnost. I přes silnou podporu návrhu na zvýšení srovnatelnosti hodnocení je napříč všemi dotazovanými aktéry zřejmý apel na uvážlivost při výběru forem hodnocení.

Pedagogická veřejnost rovněž podporuje návrh na zvýšení využívání formativního hodnocení. Výraznější podporu má tento návrh zejména u učitelů základních škol. To je pozitivní zjištění, protože to znamená, že ze strany pedagogů (76 % respondentů) je také ochota formativní metody využívat. Tuto podporu bude třeba přenést na pedagogické fakulty a do dalšího vzdělávání, aby učitelé byli připraveni a mohli formativní hodnocení více využívat.

V kontextu názorů, které zaznívaly v průběhu veřejné diskuse, je namístě i zmínka o tom, že obě otázky (srovnatelnost a formativní hodnocení) velmi souvisí s často účastníky vyjadřovanou **potřebou jasného a srozumitelného stanovení cílů hodnocení**. Toto zatím v ČR postrádají a považují za žádoucí realizovat v tomto směru změny.

Druhou neméně důležitou související oblastí je pak uvažování o hodnocení žáků v kontextu tzv. **přidané hodnoty školy**. Jinými slovy jde o to, že musí být maximální možná snaha zohlednit rozdíly mezi školami s ohledem na různé složení žáků z hlediska studijních předpokladů a rodinného zázemí. Také tento kontext je důležitý pro úvahy a případné změny v oblasti zvýšení srovnatelnosti hodnocení a využití formativního hodnocení.